

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/411

URBROJ: 354-02/15-26-6

Zagreb, 3. rujna 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice, te Marijane Gortan Krnić, članice i Saše Čaldarevića, člana, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja ADL struktura d.o.o., Zagreb, OIB: 66445349777, u odnosu na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0005039, predmet nabave: nadogradnja OŠ Ravne njive-voditelj projekta, naručitelja Grad Split, Split, OIB: 78755598868, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja ADL struktura d.o.o., Zagreb, kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka žalitelja ADL struktura d.o.o., Zagreb, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Split, Split, objavio je dana 6. svibnja 2026. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0005039, predmet nabave: nadogradnja OŠ Ravne njive-voditelj projekta. Kriterij odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija: cijena (60%) i specifično iskustvo Stručnjaka (40%).

U predmetnom postupku javne nabave pristigle su tri ponude, koje je naručitelj ocijenio valjanima te je dana 25. lipnja 2026. godine donio i istoga dana objavio u EOJN RH Odluku o odabiru, kojom je odabrao ponudu ponuditelja Growth strategies d.o.o., Zagreb.

Nezadovoljan predmetnom odlukom o odabiru žalbu je dana 2. srpnja 2026. godine izjavio žalitelj ADL struktura d.o.o., Zagreb. Žalitelj u bitnom osporava zakonitost provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda te žalbenim zahtjevom

traži poništenje odluke o odabiru, kao i naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.320,00 eura.

Naručitelj u bitnome osporava žalbene navode žalitelja i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju na žalbu u bitnome osporava žalbene navode žalitelja i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda te žaliteljeve ponude.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj u žalbi ističe naručiteljevo nepravilno i nedovoljno obrazloženo bodovanje specifičnog iskustva stručnjaka žalitelja. Naime, žalitelj je u ponudi dostavio životopis stručnjaka Ante Leke, dipl. ing. građ., u kojem je navedeno ukupno devet referenci za potrebe bodovanja, pri čemu je iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda vidljivo da je naručitelj priznao samo dvije reference, i to projekte pod rednim brojem 1 i 7 iz životopisa, dok je za sve ostale reference naveo samo da „ostali projekti nisu vezani za zgrade javne i društvene namjene kako se tražilo“. Žalitelj smatra da ovakvo obrazloženje nije dovoljno, jer naručitelj nije naveo razloge zbog kojih pojedine reference ne priznaje. Žalitelj ističe da iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda nije vidljivo koje je reference naručitelj stvarno analizirao, koje činjenice je utvrdio i zbog čega je zaključio da ostale reference ne ispunjavaju propisani kriterij. Žalitelj smatra da je naručitelj bio dužan svaku dostavljenu referencu razmotriti zasebno i obrazložiti zbog čega je priznaje ili ne priznaje.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je jasno u Kriterijima za odabir ponude razradio što će bodovati i na koji način, a u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda jasno je naveo da se boduje žaliteljeva referenca broj 1 i broj 7. Kako je sam žalitelj u svojoj ponudi numerirao projekte, nije bilo potrebe da naručitelj isto prepisuje te stoga ne stoji tvrdnja da bi Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda bio nejasan.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju navodi da je naručitelj jasno naveo koje se reference priznaju (reference pod rednim brojevima 1 i 7, prema numeraciji koju je sam žalitelj naveo u ponudi) te razlog nepriznavanja ostalih, odnosno jer ostali projekti nisu vezani uz građevine javne i društvene namjene. Razlog nepriznavanja identičan je za sve sporne reference i očit je već iz njihovih naziva i opisa u dostavljenome životopisu stručnjaka (žičara, garaže, autoceste, stambeno-poslovna zgrada), pa detaljnija pojedinačna analiza nije bila potrebna. Da je obrazloženje bilo potpuno razumljivo, potvrđuje i sama žalba, u kojoj žalitelj precizno i po pojedinačnim referencama osporava upravo taj razlog, iz čega proizlazi da mu je pravna zaštita u cijelosti omogućena i da nije doveden u položaj da ne zna zašto mu reference nisu priznate. Navodni nedostatak obrazloženja stoga ni u kojem slučaju nije mogao utjecati na zakonitost Odluke o odabiru, tim više što niti jedna od spornih referenci po svom sadržaju ne ispunjava propisani kriterij.

Kriterijem za odabir ponude propisano je sljedeće: „Dodatni kriterij kvalitete ponude (stručnjak): Naručitelj kao drugi kriterij određuje kvalitetu ponude koja se promatra kroz specifično iskustvo potrebnog znanja i kompetencije iz područja upravljanja projektom Ključnog stručnjaka, kako bi se osigurala uspješna i

pravovremena provedba ugovora o uslugama koji su predmet ove nabave. S obzirom na ozbiljnost i složenost projekta za koje će javni naručitelj koristiti usluge koje su predmet ovog postupka javne nabave, kao i predviđeno trajanje provedbe projekta, javni naručitelj je stava kako je za uspješnu i pravovremenu provedbu projekta nužno da u pružanju usluga koje su predmet ove nabave sudjeluje gospodarski subjekt, odnosno, stručnjaci sa značajnim dodatnim iskustvom, znanjima i kompetencijama. Za dokazivanje potrebnih znanja i kompetencija stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt prilaže životopis na obrascu koji je sastavni dio postupka nabave ili obrascu koji sadrži minimalno sve elemente kao navedeni obrazac. Maksimalni broj bodova koje gospodarski subjekt može dobiti zasebno za ovaj kriterij je 30 bodova, prema tablici kako slijedi: Broj realiziranih usluga voditelja projekta na projektima rekonstrukcije i/ili izgradnje građevina javne i društvene namjene na kojima je stručnjak bio imenovan voditeljem projekta za radove minimalne investicijske vrijednosti 4.000.000,00 eura bez PDV-a: 1 usluga – 5 bodova, 2 usluge – 15 bodova, 3 usluge – 25 bodova, 4 usluge i više – 40 bodova. Građevine javne i društvene namjene su građevine namijenjene obavljanju djelatnosti u području društvenih djelatnosti (odgoja, obrazovanja, prosvjete, znanosti, kulture, sporta, zdravstva i socijalne skrbi), radu državnih tijela i organizacija, tijela i organizacija lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravnih osoba s javnim ovlastima i udruga građana i vjerskih zajednica. Prihvaćaju se i projekti u tijeku ukoliko angažman stručnjaka traje minimalno 12 mjeseci u kontinuitetu. Isto vrijedi i za projekte koji su završeni. Za dokazivanje dodatnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt prilaže životopis IZ KOJEG JE VIDLJIVO TRAŽENO s obveznim navođenjem kontakta druge ugovorne strane za moguću provjeru.“.

Uvidom u odabranu ponudu utvrđeno je da istoj prileži životopis za nominiranog stručnjaka Antu Leku, u kojem je navedeno ukupno 9 referenci, numeriranih brojevima 1 – 9.

Zapisnikom o pregledu i ocjeni ponuda je u pogledu žaliteljeve ponude konstatirano sljedeće: „Ponuđena vrijednost za iskustvo stručnjaka: 9 usluga (ugovor). Korigirana / Priznata vrijednost za iskustvo stručnjaka: 2 usluga (ugovor). Obrazloženje: priznate vrijednosti za iskustvo stručnjaka: Priznaju se projekti pod rednim brojem 1 i 7 iz životopisa stručnjaka koji se boduje. Ostali projekti nisu vezani za zgrade javne i društvene namjene kako se tražilo. Broj bodova: iskustvo stručnjaka: 15,000000.“.

Ocijenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda jasno naveo da se boduje žaliteljeva referenca broj 1 i broj 7, sve sukladno žaliteljevoj numeraciji referenci iz životopisa nominiranog stručnjaka te stoga ne postoje nejasnoće vezano uz to koje su reference nakon analize bodovane, kako to pogrešno sugerira žalitelj. Također, naručiteljevo obrazloženje iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda vezano uz ostale reference, dakle reference koje nisu bodovne, utvrđeno je kao dostatno. Naime, naručitelj je jasno naveo da ostali projekti nisu vezani za zgrade javne i društvene namjene kako se tražilo dokumentacijom o nabavi, te je takvo obrazloženje nebodovanja referenci potpuno razumljivo i nedvojbeno. Isto dodatno potvrđuje i činjenica, kako to ispravno ističe odabrani ponuditelj, da žalitelj u žalbi precizno i po pojedinačnim referencama osporava upravo razloge odbijanja referenci, iz čega proizlazi da mu je pravna zaštita u cijelosti omogućena i da nije doveden u položaj da ne zna zašto mu reference nisu priznate, te stoga niti detaljnija pojedinačna analiza (ne)bodovanja nije bila potrebna. Slijedom svega navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da mu naručitelj neosnovano nije priznao referencu „Rekonstrukcija žičare Radeševo na RSRTC Platak“. Žalitelj ističe da je u opisu reference navedeno da je projekt obuhvaćao izgradnju nove trase žičare s kompletnom infrastrukturuom, kao i izgradnju objekata donje i gornje postaje, kontrolnog centra, odvodnje, vodoopskrbe i elektroenergetike platoa donje i gornje postaje s pripadajućim servisnim prometnicama. Naručitelj ovu referencu nije posebno analizirao, već ju je odbio u okviru općenitog obrazloženja da ostali projekti nisu vezani za zgrade javne i društvene namjene. Žalitelj ističe da je dokumentacijom o nabavi propisano da se građevinama javne i društvene namjene smatraju, između ostaloga, građevine namijenjene obavljanju djelatnosti u području sporta. Iz projektne dokumentacije za ovaj projekt vidljivo je da se ne radi samo o žičari kao tehničkoj trasi, već o žičari s pratećim sadržajima i pratećim građevinama, na području sportsko-rekreacijske namjene. Žalitelj ističe da je na naslovnoj stranici Glavnog projekta, Mapa 2 – Arhitektonski projekt pratećih građevina žičare, kao građevina navedeno „Radeševo na Platku“, a kao naziv dijela građevine „Žičara s pratećim sadržajima – rekonstrukcija“. Sama mapa nosi naziv „Arhitektonski projekt pratećih građevina žičare“. Nadalje, u tehničkom opisu projekta navedeno je da se projektom razrađuje „Faza 7 – rekonstrukcija žičare s pratećim sadržajima, projekta rekonstrukcije na području sportsko-rekreacijske namjene Radeševo u sklopu sportskog centra Platak“. U istom dijelu projekta navedeno je da su predmet projektne mape prateće građevine žičare Radeševo, i to upravljačko-kontrolni centar donje stanice i kontrolni podcentar gornje stanice. Također je navedeno da se na mjestu postojeće građevine kontrolnog centra gornje stanice dograđuje građevina koja će biti u funkciji oba kraka žičare. Iz projektne dokumentacije dodatno proizlazi da se područje zahvata nalazi na području sportsko-rekreacijske namjene, odnosno da je Sportski centar Platak označen planskom oznakom R62. Također je navedeno da žičara Radeševo ima funkciju „zima – ljeto“, odnosno da je u zimskom periodu koriste skijaši i pješaci, a u proljetno-ljetno-jesenskom periodu pješaci i biciklisti. Dakle, predmetna referenca odnosi se na zahvat u funkciji sporta i rekreacije, u sklopu sportskog centra Platak, i uključuje prateće građevine žičare, odnosno upravljačko-kontrolni centar donje stanice i kontrolni podcentar gornje stanice. Slijedom navedenog, naručitelj nije mogao ovu referencu odbiti samo općim navodom da nije vezana za zgrade javne i društvene namjene, a ako je naručitelj imao dvojbu oko stvarne namjene građevine ili sadržaja projekta, mogao je zatražiti pojašnjenje od žalitelja ili izvršiti provjeru kod druge ugovorne strane. U prilogu žalbe žalitelj dostavlja Glavni projekt, Mapa 2 – Arhitektonski projekt, Radeševo na Platku.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žičara nije i ne može biti građevina javne i društvene namjene, budući da je ona temeljem Klasifikacija vrsta građevina - KVG i metodološke upute za mjesečni i tromjesečni izvještaj građevinarstva (GRAĐ-21/M, GRAĐ-21/M/OBRT, GRAĐ-21/3M) (Narodne novine, broj 11/98; dalje: Klasifikacija vrsta građevina), zgrada za promet i komunikacije. Naručitelj ističe da je sam žalitelj u svom životopisu naveo kratki opis projekata i u niti jednom dijelu nije spomenuo moguću javnu i društvenu namjenu ijednog objekta već tek sada spominje da neki od njih imaju dijelove koji su sportskog sadržaja. Kako naručitelj nije imao nejasnoća, tako nije bilo potrebe za pojašnjavanjem referenci. Naručitelj nadalje ističe da to što žalitelj u žalbenom postupku pojašnjava da neki dijelovi projekata koje je ponudio za bodovanje imaju neku drugu namjenu ne čini te građevine građevinom

javne i društvene namjene, jer se radi o pratećim sadržajima koji ne mijenjaju smisao građevine.

Odabrani ponuditelj u svom očitavanju na žalbu navodi da je žičara građevina namijenjena prijevozu osoba, dakle prometna (infrastrukturalna) građevina. Prema klasifikaciji vrsta građevina na koju se naručitelj pozvao u odgovoru na žalbu, žičare se svrstavaju u građevine za promet i komunikacije (infrastrukturne građevine po svojoj definiciji), a ne u zgrade javne i društvene namjene. Također, sam žalitelj u žalbi citira projektnu dokumentaciju iz koje proizlazi da se zahvat nalazi na području sportsko-rekreacijske namjene, planske oznake R62, čime žalitelj sam potvrđuje da namjena predmetnog područja u prostorno-planskom smislu nije javna i društvena namjena (planska oznaka D), nego sportsko-rekreacijska namjena (planska oznaka R). Odabrani ponuditelj ističe da je riječ je o dvjema različitim, međusobno odvojenim kategorijama namjene u sustavu prostornog uređenja. Smještaj građevine u zoni sportsko-rekreacijske namjene ne čini tu građevinu građevinom javne i društvene namjene. Također, upravljačko-kontrolni centar donje stanice i kontrolni podcentar gornje stanice, na koje se žalitelj poziva, prateće su građevine žičare – kako ih naziva i sama projektna dokumentacija koju žalitelj citira, a njihova je funkcija tehnološka, upravljanje i kontrola pogona žičare te se u njima ne obavlja djelatnost sporta niti bilo koja druga djelatnost iz definicije propisane dokumentacijom o nabavi. Odabrani ponuditelj ističe da prateći sadržaji dijele pravnu sudbinu osnovne građevine i ne mijenjaju njezinu namjenu. Konačno, navod da žičaru koriste skijaši, pješaci i biciklisti samo potvrđuje njezinu prijevoznu funkciju. Naime, žičara te osobe prevozi, a sama sportska odnosno rekreacijska aktivnost odvija se izvan građevine, na skijalištu i stazama.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 2 kao naziv projekta navedeno „Rekonstrukcija žičare Radeševo na RSRTC Platak“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „Rekonstrukcija žičare Radeševo na RSRTC Platak – Izgradnja nove trase žičare sa kompletnom infrastrukturom u duljini trase žičare 867 m. Izgradnja objekata donje i gornje postaje, kontrolnog centra, odvodnje, vodoopskrbe i elektroenergetike platoa donje i gornje postaje sa pripadajućim servisnim prometnicama.“.

Klasifikacija vrsta građevina, u dijelu Detaljna verzija klasifikacije vrsta građevina s objašnjenjima, žičaru klasificira kao zgradu za promet i komunikacije.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio ne bodovati spornu referencu, budući da ista ne predstavlja zgradu društvene i javne namjene na način kako je to propisano Kriterijem za odabir ponude. Naime, osim što je Klasifikacijom vrsta građevina žičara jasno klasificirana kao zgrada za promet i komunikacije, dodatno se prihvaća kao životna i logična argumentacija odabranog ponuditelja koji navodi da smještaj građevine u zoni sportsko-rekreacijske namjene ne čini tu građevinu građevinom javne i društvene namjene. Također, upravljačko-kontrolni centar donje stanice i kontrolni podcentar gornje stanice, na koje se žalitelj poziva, prateće su građevine žičare, a njihova je funkcija tehnološka, dakle upravljanje i kontrola pogona žičare te se u njima ne obavlja djelatnost sporta niti bilo koja druga djelatnost iz definicije propisane dokumentacijom o nabavi. Nadalje, posebno se upućuje na citirani dio Kriterija za odabir ponude gdje je izričito navedeno da je za dokazivanje dodatnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt bio dužan priložiti životopis iz kojeg je vidljivo traženo, odnosno iz kojeg je vidljivo da se ponudene reference odnose upravo na zgrade društvene i javne namjene. Budući da je žalitelj u svom životopisu naveo kratki opis projekta i niti u jednom dijelu nije spomenuo moguću javnu i društvenu namjenu spornog objekta, već

tek sada spominje da se ista djelomično odnosi na građevine namijenjene obavljanju djelatnosti u području sporta, naručitelj temeljem takvog opisa projekta nije trebao imati niti je imao nejasnoća, te stoga nije bilo potrebe za pojašnjavanjem referenci, kako to pogrešno navodi žalitelj. Slijedom svega navedenog utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio da spornu referencu neće bodovati te je stoga ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje osporava nepriznavanje reference njegovog stručnjaka pod rednim brojem 6 iz životopisa, pod nazivom „Izgradnja javne garaže Sućidar“. Žalitelj navodi da je iz Arhitektonskog projekta za građevinu „Javna garaža Sućidar“ vidljivo da je investitor Grad Split, dakle isti naručitelj koji provodi i ovaj postupak javne nabave. Nadalje, iz posebnih uvjeta Grada Splita, koji su sastavni dio projektne dokumentacije, jasno je vidljivo da se predmetni zahvat odnosi na „građenje zgrade javne i društvene namjene, javna višeetažna garaža s tržnicom u prizemlju te sportskim sadržajima na krovu“ (stranica 10. projekta). Slijedom navedenog, žalitelj smatra da naručitelj nije mogao predmetnu referencu odbiti samo općenitim navodom da ista nije vezana za zgrade javne i društvene namjene, kada iz projektne dokumentacije proizlazi upravo suprotno, odnosno da se radi o zgradi javne i društvene namjene. Žalitelj u prilogu žalbe dostavlja Mapu 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža Sućidar.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je temeljem Klasifikacija vrsta građevina, garaža zgrada za promet i komunikacije.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju navodi da je javna garaža građevina namijenjena parkiranju vozila, dakle prometu u mirovanju. Prema Klasifikaciji vrsta građevina, garažne zgrade svrstavaju se u zgrade za promet i komunikacije (infrastrukturne građevine po svojoj definiciji). Parkiranje vozila nije niti jedna od djelatnosti iz definicije građevina javne i društvene namjene propisane dokumentacijom o nabavi. Pridjev „javna“ u nazivu javne garaže označava isključivo njezinu dostupnost (dostupnost svim korisnicima uz naplatu), a ne javnu i društvenu namjenu građevine. Jednako tako, okolnost da je investitor Grad Split ne čini garažu građevinom javne i društvene namjene. Naime, građevina namijenjena radu tijela lokalne samouprave bila bi, primjerice, upravna zgrada gradske uprave, a ne garaža u kojoj se parkiraju vozila građana. Navodi iz posebnih uvjeta, odnosno pojedinih stranica arhitektonskih projekata, na koje se žalba poziva nisu bili dio ponude, te se na njima ocjena ponude nije mogla niti smjela temeljiti. Neovisno o tome, formulacija upotrijebljena u aktu izdanom u postupku gradnje ne može izmijeniti stvarnu funkciju građevine. Naime, i iz samih citata koje žalitelj navodi, vidljivo je da je riječ o etažnim javnim garažama. Oznaka „2.b skupine“ odnosi se na kategorizaciju građevina prema zahtjevnosti gradnje, a ne na njihovu namjenu. Tržnica u prizemlju garaže Sućidar sadržaj je trgovačke, dakle gospodarske namjene, koja također nije obuhvaćena definicijom iz dokumentacije o nabavi. Sportski sadržaji na krovu garaže Sućidar, odnosno igralište uz garažu Trstenik (četvrti žalbeni navod), prateći su sadržaji koji ne mijenjaju pretežitu namjenu građevine. Kada bi postojanje bilo kakvog pratećeg sadržaja pretvaralo građevinu u građevinu javne i društvene namjene, kriterij bi izgubio svaki smisao jer bi ga ispunjavala praktički svaka veća građevina.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 6 kao naziv projekta navedeno „Izgradnja javne garaže Sućidar“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „Split – k.č.br. 3921/28, k.o. Split, Iskop i zemljani radovi, AB radovi, izvedba hidroizolacije, vertikalni transport, ugradnja instalacija, protupožarni sustavi, radovi okoliša.“.

Klasifikacija vrsta građevina, u dijelu Detaljna verzija klasifikacije vrsta građevina s objašnjenjima, garažu klasificira kao zgradu za promet i komunikacije.

Uvidom u Mapu 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža Sućidar, dostavljenu uz žalbu, utvrđeno je da se na stranici 10., koja se odnosi na Obavijest o utvrđenim posebnim uvjetima i uvjetima priključenja, za spornu garažu koristi formulacija „zgrada javne i društvene namjene.“.

Uvidom u Mapu 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža Sućidar, dostavljenu uz žalbu, utvrđeno je da je kao namjena građevine navedeno sljedeće: „Namjena predmetne građevine je javna garaža s tržnicom. Na krovu su predviđeni sportski sadržaji i dječje igralište.“.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio da neće bodovati spornu referencu, budući da ista ne predstavlja zgradu društvene i javne namjene na način kako je to propisano Kriterijem za odabir ponude. Naime, osim što je Klasifikacijom vrsta građevina garaža jasno klasificirana kao zgrada za promet i komunikacije, valja istaknuti da formulacija upotrijebljena u aktu izdanom u postupku gradnje, odnosno u Obavijesti o utvrđenim posebnim uvjetima i uvjetima priključenja, na koju se žalitelj poziva, ne može izmijeniti stvarnu funkciju građevine, koja svakako nije javno-društvena. Naime, nedvojbeno je riječ o garaži koja predstavlja zgradu za promet i komunikacije, pri čemu tržnica u prizemlju te sportski sadržaji na krovu garaže čine prateći sadržaj građevine koji ne mijenja pretežitu namjenu iste. Kao i kod prethodnog žalbenog navoda posebno se upućuje na citirani dio Kriterija za odabir ponude gdje je izričito navedeno da je za dokazivanje dodatnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt bio dužan priložiti životopis iz kojeg je vidljivo traženo, odnosno iz kojeg je vidljivo da se ponuđene reference odnose upravo na zgrade društvene i javne namjene. Ponuditelji su, naime, dužni prilikom izrade ponude postupati s dužnom pažnjom, osobito u dijelu u kojem se navode bitni podaci vezani uz kriterij za odabir ponude. Budući da je žalitelj u svom životopisu naveo kratki opis projekta i niti u jednom dijelu nije spomenuo moguću javnu i društvenu namjenu spornog objekta, naručitelj temeljem takvog opisa projekta nije trebao imati, niti je imao nejasnoća, te stoga nije bilo potrebe za pojašnjavanjem referenci, kako to pogrešno navodi žalitelj. Stoga je ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj, nadalje, osporava nepriznavanje reference pod rednim brojem 3. iz životopisa žaliteljevog stručnjaka, pod nazivom „Izgradnja javne garaže/parkirališta Ravne njive“. Žalitelj navodi da je iz Arhitektonskog projekta za građevinu „Javna garaža/parkiralište Ravne njive“ vidljivo da je investitor Grad Split, dakle isti naručitelj koji provodi i ovaj postupak javne nabave. Nadalje, iz posebnih uvjeta Grada Splita, koji su sastavni dio projektne dokumentacije, jasno je vidljivo da se predmetni zahvat odnosi na „građenje građevine javne i društvene namjene, 2.b skupine javna garaža/parkiralište“ (stranica 22 projekta). Slijedom navedenog, naručitelj nije mogao predmetnu referencu odbiti samo općenitim navodom da nije vezana za zgrade javne i društvene namjene, kada iz projektne dokumentacije proizlazi upravo suprotno, odnosno da se radi o građevini javne i društvene namjene. Žalitelj u prilogu žalbe dostavlja Mapu 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža/parkiralište Ravne njive.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je temeljem Klasifikacija vrsta građevina, garaža zgrada za promet i komunikacije.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju na žalbu očituje se identično kao i vezano uz drugi žalbeni navod pa se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja upućuje na prethodni dio rješenja.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 3 kao naziv projekta navedeno „Izgradnja javne garaže/parkirališta „Ravne njive“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „Građevina je tlocrtnih dimenzija 114,90 m x 34,15 m katnosti suteran + 4 kata. Građevina se sastoji od 5 parkirališnih etaža. Etaže su međusobno povezano blagim kolnopješačkim rampama, te vertikalama stubišta.“.

Uvidom u Mapu 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža/parkiralište Ravne njive, dostavljenu uz žalbu, utvrđeno je da se na stranici 7., koja se odnosi na građevinsku dozvolu, navodi da se dozvoljava građenje građevine infrastrukturne namjene prometnog sustava (cestovni promet), 2.b skupine (javna garaža Ravne Njive).

Uvidom u Mapu 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža/parkiralište Ravne njive, dostavljenu uz žalbu, utvrđeno je da se na stranici 22., koja se odnosi na Obavijest o utvrđenim posebnim uvjetima i uvjetima priključenja, za spornu garažu koristi formulacija „građevina javne i društvene namjene.“.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio ne bodovati spornu referencu, budući da ista ne predstavlja zgradu društvene i javne namjene na način kako je to propisano Kriterijem za odabir ponude. Naime, osim što je Klasifikacijom vrsta građevina garaža jasno klasificirana kao zgrada za promet i komunikacije, valja istaknuti da formulacija upotrijebljena u aktu izdanom u postupku gradnje, odnosno u Obavijesti o utvrđenim posebnim uvjetima i uvjetima priključenja, na koju se žalitelj poziva, ne može izmijeniti stvarnu funkciju građevine, koja svakako nije javno-društvena. Štoviše, iz same građevinske dozvole koja čini sastavni dio u žalbenom postupku dostavljene Mape 1 – Arhitektonski projekt, Javna garaža/parkiralište Ravne njive, jasno proizlazi da je riječ upravo o građevini infrastrukturne namjene prometnog sustava (cestovni promet), a ne o građevini društvene i javne namjene. Valja i ovdje, kao i kod prethodnih žalbenih navoda, posebno ukazati na citirani dio Kriterija za odabir ponude gdje je izričito navedeno da je za dokazivanje dodatnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt bio dužan priložiti životopis iz kojeg je moralo biti vidljivo traženo, odnosno iz kojeg je vidljivo da se ponuđene reference odnose upravo na zgrade društvene i javne namjene. Slijedom svega, navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Žalitelj nadalje ističe da mu naručitelj neosnovano nije priznao referencu „Izgradnja garaže Trstenik, dio građevine 2“. Žalitelj navodi da je iz projektne dokumentacije vidljivo je da se predmetna građevina ne odnosi samo na garažu u užem smislu, već na „Prometnicu 2 s višenamjenskom građevinom – javnom garažom Trstenik“. Dodatno, ističe žalitelj, iz grafičkog dijela projekta proizlazi da je u sklopu građevine predviđen i dio koji se odnosi na javno igralište, odnosno sportski sadržaj. Žalitelj u prilogu žalbe dostavlja Mapu 1 – Arhitektonski projekt, izmjene i dopune, Javna garaža Trstenik.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je temeljem Klasifikacija vrsta građevina, garaža zgrada za promet i komunikacije.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju na žalbu očituje se identično kao i vezano uz drugi žalbeni navod pa se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja upućuje na prethodni dio rješenja.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 8. kao naziv projekta navedeno „Izgradnja garaže Trstenik, dio građevine 2“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „k.č.br. 7804/18, k.o. Split - Iskop i zemljani

radovi, AB radovi, izvedba hidroizolacije, vertikalni transport, ugradnja instalacija, protupožarni sustavi.“.

Uvidom u Mapu 1 – Arhitektonski projekt, izmjene i dopune, Javna garaža Trstenik, dostavljenju uz žalbu, utvrđeno je da se na stranici 61., koja se odnosi na građevinsku dozvolu, navodi da se dozvoljava građenje građevine infrastrukturne namjene prometnog sustava (komunalna infrastruktura – prometnica „os 2“ i javna garaža „Trstenik“), 2.b skupine.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio ne bodovati spornu referencu, budući da ista ne predstavlja zgradu društvene i javne namjene na način kako je to propisano Kriterijem za odabir ponude. Naime, osim što je Klasifikacijom vrsta građevina garaža jasno klasificirana kao zgrada za promet i komunikacije, iz same građevinske dozvole koja čini sastavni dio u žalbenom postupku dostavljene Mape 1 – Arhitektonski projekt, izmjene i dopune, Javna garaža Trstenik, jasno proizlazi da je riječ upravo o građevini infrastrukturne namjene prometnog sustava, a ne o građevini društvene i javne namjene. Vezano za dio žalbenog navoda kojim žalitelj upućuje na grafički dio projekta, iz kojeg bi proizlazio da je u sklopu građevine predviđen i dio koji se odnosi na javno igralište, odnosno sportski sadržaj, ponovno valja istaknuti da eventualni prateći sadržaj građevine ne mijenjaju pretežitu namjenu iste, a koja u konkretnom slučaju nedvojbeno nije društveno-javna. Slijedom svega navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da mu naručitelj neosnovano nije priznao reference koje se odnose na projekte Hrvatskih autocesta d.o.o., i to „Izgradnja autoceste A1 Zagreb – Split – Dubrovnik, dionica Čvor Vrgorac – Čvor Ploče – CP Karamatići“ i „Izgradnja autoceste A1 Zagreb – Split – Dubrovnik, dionica Čvor Ploče – granica BiH“. Žalitelj ističe da je iz životopisa vidljivo da se radi o projektima značajne investicijske vrijednosti, na kojima je stručnjak bio imenovan voditeljem projekta, te da predmetne reference nisu obuhvaćale samo trasu autoceste, već i niz pratećih objekata i građevina. Žalitelj ističe da su Hrvatske autoceste d.o.o. društvo u vlasništvu Republike Hrvatske i obavljaju djelatnost od javnog interesa, a građevine obuhvaćene predmetnim referencama služe upravo za obavljanje njihove djelatnosti, odnosno za potrebe rada i funkcioniranja sustava autoceste. Kod navedenih referenci radi se, između ostaloga, o cestarskim prolazima, PUO Dusina, PUO Pojezerje, tunelima, vijaduktima, čvorištima, podvožnjacima, crpnim stanicama, objektima za održavanje i upravljanje autocestom te drugim pratećim građevinama. Dakle, ne radi se samo o prometnoj trasi, nego i o građevinama koje su izgrađene radi obavljanja djelatnosti Hrvatskih autocesta d.o.o. Žalitelj dodatno ukazuje na rješenje naslovnog tijela KLASA: UP/II-034-02/26-01/161 od 16. travnja 2026. godine te ističe da navedeno rješenje potvrđuje da reference treba promatrati prema njihovom stvarnom sadržaju.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je autocesta javna cesta temeljem Zakona o cestama (Narodne novine, broj 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19, 144/21, 114/22, 114/22, 4/23, 133/23, 156/25, dalje: Zakon o cestama).

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju navodi da je autocesta javna cesta, dakle prometna građevina sukladno Zakonu o cestama, i pojmovno uopće nije zgrada, a kamoli zgrada javne i društvene namjene. Nadalje ističe da objekti koje žalitelj nabroja (cestarski prolazi, tuneli, vijadukti, čvorišta, podvožnjaci, crpne stanice, objekti za održavanje) su funkcionalni, sastavni dijelovi autoceste u funkciji odvijanja i naplate prometa, a prateći uslužni objekti (PUO Dusina, PUO Pojezerje) ugostiteljsko-trgovački su sadržaji gospodarske namjene. Niti jedan od tih objekata nije namijenjen

obavljanju djelatnosti iz definicije propisane dokumentacijom o nabavi. Odabrani ponuditelj ističe da je neosnovan i pokušaj da se reference podvedu pod građevine namijenjene radu državnih tijela i organizacija, odnosno pravnih osoba s javnim ovlastima. Naime, Hrvatske autoceste d.o.o. trgovačko su društvo, a okolnost da je ono u vlasništvu Republike Hrvatske ne čini autocestu građevinom namijenjenom radu državnog tijela. Čak i kada bi se društvo smatralo pravnom osobom s javnim ovlastima, kriterij traži da je građevina namijenjena radu te osobe (npr. upravna zgrada), a autocesta i njezini objekti namijenjeni su prometu, a ne radu društva. Rješenje Državne komisije na koje se žalitelj poziva KLASA: UP/II-034-02/26-01/161 od 16. travnja 2026. doneseno je, kako i sam žalitelj priznaje, povodom drugačijeg kriterija (visokogradnja) i drugačije dokumentacije o nabavi, pa za ovaj postupak nije mjerodavno.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 9. kao naziv projekta navedeno „Izgradnja autoceste A1 Zagreb – Split – Dubrovnik, Dionica Čvor Ploče – Granica BiH“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „- priprema i praćenje svih financijskih, tehničkih i pravnih aktivnosti koje su povezane uz izgradnju složenog projekta - FIDIC ugovor; - priprema i praćenje postupaka javne nabave radova i svih usluga koje su nužne za provedbu složenog građevinskog projekta; - priprema i sudjelovanje u postupku izdavanja uporabne dozvole-koordinacija svih sudionika u gradnji te nadzor nad njihovim radom u svrhu zaštite prava i interesa investitora.“.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 4. kao naziv projekta navedeno „Izgradnja autoceste A1 Zagreb – Split – Dubrovnik, Dionica Čvor Vrgorac – Čvor Ploče – CP Karamatići“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „Izgradnja autoceste A1 Zagreb – Split – Dubrovnik, Dionica Čvor Vrgorac – Čvor Ploče – CP Karamatići - Izgradnja autoceste, 4 tunela, 6 vijadukata, cestarskog prolaza, podvožnjaka, čvorišta, PUO Dusina, separatora, laguna, oborinske kanalizacije, asfaltnog zastora, crpnih stanica, kompletne prometne opreme i signalizacije dionice....“.

Člankom 2. stavkom 1. točkom 2. Zakona o cestama propisano je sljedeće: „Autoceste su javne ceste s tehničkim karakteristikama autoceste određenim propisima kojima se uređuje sigurnost prometa na cestama, koje imaju funkciju povezivanja Republike Hrvatske u europski prometni sustav, ostvarivanja kontinuiteta E-ceste (međunarodnim i međudržavnim sporazumima određena kao europska cesta), prometnog povezivanja regija Republike Hrvatske, omogućavanja tranzitnog prometa, a koje su razvrstane kao autoceste sukladno ovom Zakonu.“.

Klasifikacija vrsta građevina, u dijelu Detaljna verzija klasifikacije vrsta građevina s objašnjenjima, autocestu klasificira kao prometnu infrastrukturu.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio ne bodovati spornu referencu, budući da ista ne predstavlja zgradu društvene i javne namjene na način kako je to propisano Kriterijem za odabir ponude. Naime, Klasifikacijom vrsta građevina autocesta je jasno klasificirana kao prometna infrastruktura, a Zakon o cestama autocestu definira kao javnu cestu, dakle ista pojmovno uopće nije zgrada, a kamoli zgrada javne i društvene namjene, kako to ispravno ističe odabrani ponuditelj. Također, ispravno ističe odabrani ponuditelj da objekti koje žalitelj nabraja (cestarski prolazi, tuneli, vijadukti, čvorišta, podvožnjaci, crpne stanice, objekti za održavanje) su funkcionalni, sastavni dijelovi autoceste u funkciji odvijanja i naplate prometa, a prateći uslužni objekti su pak ugostiteljsko-trgovački sadržaji gospodarske namjene, pri čemu niti jedan od tih objekata nije namijenjen obavljanju djelatnosti iz definicije propisane dokumentacijom o nabavi.

Također, okolnost da su Hrvatske autoceste d.o.o. trgovačko društvo u vlasništvu Republike Hrvatske ne čini autocestu građevinom namijenjenom radu državnog tijela. Zaključno, žaliteljevo upućivanje na rješenje naslovnog tijela Rješenje KLASA: UP/II-034-02/26-01/161 od 16. travnja 2026. godine, nije relevantno, budući da je riječ o drugačijem činjenično - pravnom supstratu od onoga u ovom žalbenom postupku, u kojem je kriterij za odabir ponude, kao i dokumentacija o nabavi bila bitno drugačija od one u ovom postupku javne nabave. Valja i ovdje, kao i kod prethodnih žalbenih navoda, posebno ukazati na citirani dio Kriterija za odabir ponude gdje je izričito navedeno da je za dokazivanje dodatnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt bio dužan priložiti životopis iz kojeg je moralo biti vidljivo traženo, odnosno iz kojeg je vidljivo da se ponuđene reference odnose upravo na zgrade društvene i javne namjene. Slijedom svega navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Žalitelj nadalje ističe da mu naručitelj neosnovano nije priznao referencu „Izgradnja stambeno-poslovne zgrade u Sisku“, kojoj je druga ugovorna strana bila Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine. Sukladno kriteriju za odabir, boduju se realizirane usluge voditelja projekta na projektima rekonstrukcije i/ili izgradnje građevina javne i društvene namjene. Žalitelj smatra da naručitelj nije mogao ovu referencu odbiti samo prema nazivu projekta, odnosno samo zato što se u nazivu navodi stambeno-poslovna zgrada. Naime, iz samog naziva reference proizlazi da se ne radi isključivo o stambenoj građevini, već o stambeno-poslovnoj zgradi, a iz životopisa proizlazi i da je druga ugovorna strana bilo Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine. Stoga je naručitelj bio dužan razmotriti stvarni sadržaj navedene reference i utvrditi odnosi li se ista, u cijelosti ili u relevantnom dijelu, na građevinu odnosno dio građevine namijenjen radu državnog tijela ili obavljanju djelatnosti subjekta iz definicije propisane dokumentacijom o nabavi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da stambeno-poslovna zgrada, kako joj ime kaže, nije ono što se boduje sukladno dokumentaciji o nabavi.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju navodi da već iz naziva reference proizlazi da je riječ o zgradi stambene i poslovne namjene, a niti stanovanje niti poslovna (gospodarska) namjena nisu djelatnosti iz definicije građevina javne i društvene namjene propisane dokumentacijom o nabavi. Okolnost da je druga ugovorna strana bilo Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine odnosi se na ugovorni odnos, a ne na namjenu građevine. Dakle, zgrada nije namijenjena radu državnog tijela, nego stanovanju i poslovnim sadržajima, pri čemu je znakovito da niti sam žalitelj u žalbi ne tvrdi da je zgrada namijenjena radu državnog tijela, nego samo da je naručitelj to trebao razmotriti.

Uvidom u životopis žaliteljevog stručnjaka utvrđeno je da je pod rednim brojem 5. kao naziv projekta navedeno „Izgradnja stambeno-poslovne zgrade na adresi Ulica Hrvatskog narodnog preporoda 2-10, Sisak“. Kao kratki opis izvršenih radova navedeno je: „Pregled i procjena oštećenja, uklanjanje nestabilnih dijelova, konstruktivna obnova, AB radovi (ojačanje zidova, stupova i ploča), sanacija međukatnih konstrukcija i krovništa, obnova instalacija, završni građevinski radovi, radovi okoliša“.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj pravilno odlučio ne bodovati spornu referencu, budući da ista ne predstavlja zgradu društvene i javne namjene na način kako je to propisano Kriterijem za odabir ponude. Vezano uz ovu konkretnu referencu utvrđeno je da se već iz naziva same reference nedvojbeno može

utvrditi da je riječ o zgradi stambene i poslovne namjene, a niti stanovanje niti poslovna namjena nisu djelatnosti iz definicije građevina javne i društvene namjene propisane dokumentacijom o nabavi. Ovdje se, također, posebno upućuje na citirani dio Kriterija za odabir ponude gdje je izričito navedeno da je za dokazivanje dodatnog iskustva stručnjaka koji je predmet bodovanja, gospodarski subjekt bio dužan priložiti životopis iz kojeg je vidljivo traženo, odnosno iz kojeg je vidljivo da se ponuđene reference odnose upravo na zgrade društvene i javne namjene. Ponuditelji su, naime, dužni prilikom izrade ponude postupati s dužnom pažnjom, osobito u dijelu u kojem se navode podaci koji su vezani uz kriterij za odabir ponude i bitni su za dodjeljivanje bodova. Žalitelj je u svom životopisu naveo kratki opis projekta i niti u jednom dijelu nije spomenuo moguću javnu i društvenu namjenu spornog objekta pa naručitelj temeljem takvog opisa projekta nije trebao imati, niti je imao nejasnoća, te stoga nije bilo potrebe za pojašnjavanjem referenci, kako to pogrešno navodi žalitelj. Dodatno, u potpunosti se prihvaća argumentacija odabranog ponuditelja da se okolnost da je druga ugovorna strana ove reference Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine odnosi na ugovorni odnos, a ne na namjenu građevine. Dakle, zgrada nije namijenjena radu državnog tijela, nego stanovanju i poslovnim sadržajima, pri tome niti sam žalitelj u žalbi ne tvrdi niti dokazuje da je zgrada namijenjena radu državnog tijela, nego samo navodi da je naručitelj to trebao razmotriti. Slijedom svega navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu 1.320,00 eura.

Sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016 u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. S obzirom na to da žalitelj nije uspio s žalbom nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, te je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjednice

Zvonimir Jukić

ZVONIMIR JUKIĆ
HR-27319804652

Elektronički potpisano: 09.10.2026T11:33:57 (UTC:2026-10-09T09:33:57Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: c80f6d8d-c74d-4fb5-8597-46bfecf754f2

